

*Birgit Rosengren-Ahrle
har blivit högalidsbo
"Jag har flyttat hem"*

*Söderflickan som kommit hem igen är fru Birgit Rosengren-Ahrle.
Hem betyder i det här fallet Högalid. Fru Ahrle föddes nämligen
på Söder.*

— Se sid. 3 —

Nu har jag kommit hem igen, tycker Birgit Rosengren-Ahrle SOM FLYTTAT TILL HÖGALID

Fru Birgit Rosengren-Ahrle tar emot på sitt stora fina arbetsrum på Sveriges Radio, där hennes fönster vätter mot någon konstig anordning, som inte är så vacker att det stör. Men hon låter sina ögon spela och pekar — där till vänster syns det i alla fall några träd!

Det är fru Ahrles första arbetsdag efter en tids sjukledighet. Hon dras med en bruten arm som resultat av julstämningen.

Vi har kommit för att fråga, hur trivs fru Ahrle i Högalid

Då spelar hennes ögon igen, och hon säger att det är som att ha kommit hem.

— Jag är ju gammal söderflicka, född på Söder och har flyttat omkring där ett flertal gånger. Jag känner förankringen på Söder.

Fru Ahrle kan berätta mycket om gamla söder, där hon har haft så roligt i sin barn- och ungdom. På Folkskolegatan trivs hon mycket bra. Trevliga grannar, som ofta hjälper henne med bilen när det är halt och besvärligt. Omgivningen är litet mjukare än i de moderna husen. Alla nickar till varandra, känner igen varandra även om de inte umgås. Det gamla och det nya möts på ett speciellt sätt.

— Kanske är det också mycket för min mans skull, som jag tycker så mycket om den stadsdelen, han debuterade ju en gång på Söderan.

Fru Ahrle tittar på ett okonventionellt foto av sin man som hon har framför sig på arbetsbordet.

Elof Ahrle spelande piano med både cigarr och leende i mungipan. Och tankarna kommer osökt in på den övriga familjen. Båda döttrarna är gifta, Anita bor på Lidingö och Carina i Halmstad. Ytterligare en Ahrle finns på foto. Carinas lilla son, som inte så litet liknar sin mormor.

En underbar hjälp och ett underbart stöd har fru Ahrle i sonen Leif förlovad med skådespelerskan Marie Nylander.

En lyckoträff var det när man hittade två små lägenheter i samma hus på Söder och bytte dem mot den stora femman i Sollentuna. En för mor och en för son.

— Väningen är ju liten, så man kan ju inte ha några banketter, säger fru Ahrle leende, men det har jag ju aldrig haft några förr, så varför skulle jag ha det nu. Min man älskade ju familjen och ville alltid att vi skulle vara tillsammans och vi var lyckliga med varandra och hade inte behov av några stora tillställningar.

Nu har jag mina barn som vänner. Vill de ha mina råd och min hjälp så ger jag med förtjusning. Det är en stor lycka att äga sina barns förtroende. Och jag är så lycklig för de människor som jag har kommit i kontakt med genom mina barns giftermål, de är helt underbara

människor, som gjort allt för att hjälpa mig.

Tillvaron för Birgit Rosengren-Ahrle har förändrats, utrymmena har krympt ihop, hennes älskade man har gått ur tiden, en efter en har ungarna lämnat boet, men hennes positiva livssyn och kärlek till familjen och människorna fortsätter att vidgas och vi ser, att hon är en glad och lycklig människa som ser fram emot ännu ett barnbarn inom en snar framtid.